

Budowa drugiego S-80 rozpoczęta

#Marynarka wojenna #Przemysł zbrojeniowy 19 grudnia 2007

W stoczni hiszpańskiej Navantii w Cartagenie rozpoczęła się budowa drugiego okrętu podwodnego S-80 dla marynarki wojennej tego kraju. Jednocześnie położono stępkę pod pierwszy okręt serii (S-81).

S-80 to stosunkowo duże, klasyczne okręty podwodne (długość 71 m, śr. średnica kadłuba

Uroczystość miała miejsce 13 grudnia. Najpierw wycięto pierwszy arkusz blachy do budowy S-82, nieco później położono stępkę pod S-81.

Hiszpańska marynarka wojenna (Armada Española) w 2005 zamówiła 4 okręty typu S-80 (choć wstępna decyzja w tej sprawie zapadła już we wrześniu 2003, a dotyczyła jeszcze przedsiębiorstwa IZAR). Wartość kontraktu szacowana jest na ok. 2 mld Euro. Okręty mają osiągnąć gotowość bojową w latach 2013-2015. Zamówienie zapewni pracę wojskowej części stoczni do końca trwania dostaw.

Obecnie Armada Española wykorzystuje 4 okręty podwodne typu Agosta 90B zaprojektowane we Francji, a zbudowane w stoczni w Cartagenie i przekazanych marynarce wojennej w latach 1983-1985. W Hiszpanii występują jako jednostki typu S-70 Galerna (S-71 Galerna, S-72 Siroco, S-73 Mistral i S-74 Tramontana).

Do tej pory związki przemysłów stoczniowych Hiszpanii i Francji w dziedzinie produkcji okrętów podwodnych były bardzo silne. Oprócz wspomnianych już jednostek typu S-70, Navantia (IZAR) i DCNS (DCN) wspólnie zbudowały okręty typu Scorpene na eksportowe zamówienia Chile, Malezji i Indii. Jednak kolejne, pochodne tego typu jednostek, są już odrębnymi projektami. Francuzi zaczęli prace nad okrętami typu Marlin, Hiszpanie - S-80. Wszystko wskazuje na to, że projekty te będą ze sobą rywalizowały o zamówienia eksportowe.

Przedstawiciele Navantii przekonują, że nowe jednostki to całkowicie rodzimy projekt, a nie modernizacja projektu Scorpene (świadczą o tym większa średnica kadłuba, co powoduje istotne zwiększenie wyporności). Mimo tego S-80 wykorzysta wiele rozwiązań poprzednika, w tym - przede wszystkim - ogólną koncepcję z siłownią AIP, niezależną od dostępu powietrza atmosferycznego.

Kluczowe systemy okrętów będą dostarczane przez inne przedsiębiorstwa niż w przypadku jednostek Scorpene. W dużej mierze przez producentów amerykańskich, co jest koniecznością z powodu montowania amerykańskich systemów na innych jednostkach Armada Española. Część elementów systemu AIP wyprodukuje UTC Power, należący do United Technologies Co., a Lockheed Martin razem z Navantia Faba

Sistemas stworzy system dowodzenia i zarządzania uzbrojeniem, w oparciu o sprawdzone, amerykańskie rozwiązania. Optoelektroniczne peryskopy dostarczy Kollmorgen Elektro-Optical. Okręt może być uzbrojony w pociski przeciwokrętowe Harpoon i rakiety samosterujące Tomahawk do atakowania celów lądowych.

Torpedy DM2A4 dostarczy niemiecki Atlas Elektronik. Z kolei stocznia BAE Systems Submarine Solutions zbuduje elementy kadłuba ciśnieniowego.

S-80 to stosunkowo duże, klasyczne okręty podwodne (długość 71 m, śr. średnica kadłuba 7,3 m, wyporność nawodna/podwodna 2 200/ 2 426 t) z 32-osobową załogą. Działająca w zamkniętym obiegu powietrza siłownia typu AIP zapewni maksymalną prędkość nawodną 12 w. i podwodną 19 w., z możliwością działania pod wodą do 18 dni / Rysunek: Navantia

Uroczystość miała miejsce 13 grudnia. Najpierw wycięto pierwszy arkusz blachy do budowy S-82, nieco później położono stępkę pod S-81.

Hiszpańska marynarka wojenna (Armada Española) w 2005 zamówiła 4 okręty typu S-80 (choć wstępna decyzja w tej sprawie zapadła już we wrześniu 2003, a dotyczyła jeszcze przedsiębiorstwa IZAR). Wartość kontraktu szacowana jest na ok. 2 mld Euro. Okręty mają osiągnąć gotowość bojową w latach 2013-2015. Zamówienie zapewni pracę wojskowej części stoczni do końca trwania dostaw.

Obecnie Armada Española wykorzystuje 4 okręty podwodne typu Agosta 90B zaprojektowane we Francji, a zbudowane w stoczni w Cartagenie i przekazanych marynarce wojennej w latach 1983-1985. W Hiszpanii występują jako jednostki typu S-70 Galerna (S-71 Galerna, S-72 Siroco, S-73 Mistral i S-74 Tramontana).

Do tej pory związki przemysłów stoczniowych Hiszpanii i Francji w dziedzinie produkcji okrętów podwodnych były bardzo silne. Oprócz wspomnianych już jednostek typu S-70, Navantia (IZAR) i DCNS (DCN) wspólnie zbudowały okręty typu Scorpene na eksportowe zamówienia Chile, Malezji i Indii. Jednak kolejne, pochodne tego typu jednostek, są już odrębnymi projektami. Francuzi zaczęli prace nad okrętami typu Marlin, Hiszpanie - S-80. Wszystko wskazuje na to, że projekty te będą ze sobą rywalizowały o zamówienia eksportowe.

Przedstawiciele Navantii przekonują, że nowe jednostki to całkowicie rodzimy projekt, a nie modernizacja projektu Scorpene (świadczą o tym większa średnica kadłuba, co

powoduje istotne zwiększenie wyporności). Mimo tego S-80 wykorzysta wiele rozwiązań poprzednika, w tym - przede wszystkim - ogólną koncepcję z siłownią AIP, niezależną od dostępu powietrza atmosferycznego.

Kluczowe systemy okrętów będą dostarczane przez inne przedsiębiorstwa niż w przypadku jednostek Scorpene. W dużej mierze przez producentów amerykańskich, co jest koniecznością z powodu montowania amerykańskich systemów na innych jednostkach Armada Española. Część elementów systemu AIP wyprodukuje UTC Power, należący do United Technologies Co., a Lockheed Martin razem z Navantia Faba Sistemas stworzy system dowodzenia i zarządzania uzbrojeniem, w oparciu o sprawdzone, amerykańskie rozwiązania. Optoelektroniczne peryskopy dostarczy Kollmorgen Elektro-Optical. Okręt może być uzbrojony w pociski przeciwokrętowe Harpoon i rakiety samosterujące Tomahawk do atakowania celów lądowych.

Torpedy DM2A4 dostarczy niemiecki Atlas Elektronik. Z kolei stocznia BAE Systems Submarine Solutions zbuduje elementy kadłuba ciśnieniowego.

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2026 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o